

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo.. Svbdcano B. Martini & Magistro Socrati Canonico
Turonen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ca ipsum aliter statuendum; ita videlicet quod ipse fideliter exequi procuraret quod de xenodochio ad opus pauperum construendo & pecunia in terra sancta subsidium transmittenda promisit. Verum, sicut nobis innotuit, idem Iustitarius predictis litteris haecenus non est usus, nec pecuniam repromissam in terra sancta subsidium exolvere studuit annuatim; & cum guerrarum instantia, qua inter dictos Reges excreverat, Domino sit disponente pacata, Regi vel regno non est idem Iustitarius utilis sicut prius. Cum igitur praeter causas jam dictas plures aliae cessasse dicantur quae nos videntur ad concedendum praescriptam indulgentiam induxisse, sitque insuper consentaneum rationi ut cessante causa cessare debeat pariter quod urgebat, praesentium vobis auctoritate mandamus quatinus si est ita, sepe dictum Iustitiarium monere ac efficaciter inducere studeatis, ipsum, si necesse fuerit, per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compellentes, quatinus votum quod emisisse dinoscitur exequi non postponat. Quod si non ambo, alter vestrum &c. Datum Laterani VIII. Id. April. anno decimo.

.. ARCHIEPISCOPO .. SVBDECANO
B. Martini & Magistro Socrati
Canonico Turanen.

Epist. 44.
Committeretur
causa matrimonialis I. de
Alcia & M.
uxoris suae recer-
minanda.

EX litteris venerabilis fratris nostri . . Episcopi Trecoren. intelleximus evidenter quod cum causam matrimonij, qua inter nobilem virum I. de Alcia & M. uxorem suam Andegaven. diocesis vertebatur, ipsi & dilectis filiis . . Cantori & . . Archidiacono Trecoren. commissemus sine canonico terminandam, idem, utpote remoti, penitus ignorantes ipsam bo. me. B. praedecessori tuo, frater Archiepiscopo, vobisque, filij Subdecane ac Magister W. Socrates, a nobis fuisse primitus delegatam, a praefato nobili, qui aspirabat ad divortium, circumventi, usque ad receptionem testium in negotio processerunt. Verum dictus nobilis diffinitivam sententiam non expectans, quibusdam falsis usus, sicut dicitur, instrumentis, aliam superduxit. Afferuit insuper Episcopus memoratus mulierem eandem sub potestate praedicti nobilis fuisse detentam, & coram ipso & conjudicibus suis indefensam penitus exitisse. Requisita tamen ab eisdem in jure utrum contradiceret, nec ne, receptioni & examinationi testium productorum assen-

sum praebuit, sed ignorat quo ducta spiritu id fecisset. Veruntamen secretò postmodum, quia publicè non audebat, revelabit eisdem quod a viro suo ut captiva derenta, minis & verberibus ab ipso compulsus, praestito juramento firmavit quod iis quae contra ipsam proponerentur super matrimonio dissolvendo nullatenus contradicere attentaret. quare supersederunt negotio memorato. Cum igitur fraus & dolus nulli debeant patrocinium impertiri, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus si praemissis veritas suffragatur, vos, praedictis litteris nequaquam obstantibus, in causa eadem juxta priorum continentiam litterarum occasione qualibet & excusatione cessantibus, sublato appellationis obstaculo, ratione praevia procedatis, reducentes in statum debitum quicquid occasione litterarum illarum in ejusdem mulieris praedictae noveritis attentatum. Datum ut in alia.

EPISCOPO SANCTI ANDREAE.

APostolicae sedis oraculo tua petiit fraternitas edoceri si monasterij Abbas exempti parochialium Ecclesiarum obtentu ad idem monasterium pertinentium, quae ab episcopali jurisdictione minime sint exemptae, dioecesano Episcopo canonicam praestare obedientiam teneatur. Ad quod tibi duximus respondendum, quod cum juxta canonicas sanctiones in religiosorum Ecclesiis, quae ad eos pleno jure non pertinent, institui debeant sacerdotes, qui Episcopis de plebis cura respondeant, ipsis verò pro rebus temporalibus rationem exhibeant competentem, non utique ab Abbate, sed ab hujusmodi sacerdotibus, Episcopo convenit pro talibus Ecclesiis obedientiam exhiberi. Quasi videri praeterea utrum viris religiosi, quibus parochiales Ecclesiae in usus proprios sunt collatae, decedentibus personis earum liceat auctoritate propria possessionem earundem Ecclesiarum intrare, an per dioecesanum Episcopum in ipsam sint potius inducendi. Ad quod utique respondemus quod nisi eis specialiter sit concessum ut cum vacaverint, per se ipsos ingrediantur easdem, profectò in possessionem ipsarum, suo Episcopo inconsulto, non est eis licitum introire. Quia verò nonnulli viri religiosi Ecclesias parochiales tenentes, Episcopo parochiam visitanti procuracionem denegant exhibere, in defensionem sui praescrip-

Epist. 45.
Super declaratione obedientiae & exemptione parochialium Ecclesiarum, ac super sepulchris & nonnullis aliis ad ipsum Episcopum pertinentibus.

Vide Addit. ad cap. 31. lib. 6. de concordia sacerdotij & imperij.